

Указ о проглашењу Закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Словачке Републике о социјалној сигурности

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Републике Србије и Словачке Републике о социјалној сигурности који је донела Народна скупштина Републике Србије на седници Десетог ванредног заседања у 2012. години, 27. септембра 2012. године.

ПР број 69

У Београду, 28. септембра 2012. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

Закон о потврђивању Споразума између Републике Србије и Словачке Републике о социјалној сигурности

*Закон је објављен у "Службеном гласнику РС - Међународни уговори",
бр. 2/2012 од 28.9.2012.године*

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Словачке Републике о социјалној сигурности, који је потписан у Братислави, 2. марта 2012. године, у оригиналу на српском и словачком језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Републике Србије и Словачке Републике о социјалној сигурности у оригиналу на српском језику гласи:

Споразум између Републике Србије и Словачке Републике

о социјалној сигурности

Република Србија и Словачка Република
у даљем тексту: "државе уговорнице"
у жељи да уреде међусобне односе у области
социјалне сигурности,
договориле су се следеће:

Део I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Дефиниције појмова

(1) У овом споразуму следећи изрази значе:

1. "територија"

- у односу на Републику Србију - територија Републике Србије,
- у односу на Словачку Републику - територија Словачке Републике;

2. "правни прописи"

закони, подзаконски и други општи акти, који се односе на области социјалне сигурности из члана 2. овог споразума;

3. "надлежни орган"

- у односу на Републику Србију - министарства надлежна за правне прописе у Републици Србији из члана 2. овог споразума,

- у односу на Словачку Републику - Министарство рада, социјалних послова и породице Словачке Републике и Министарство здравља Словачке Републике;

4. "надлежни носилац"

носилац код кога је лице осигурано у време подношења захтева за давање или од кога има или би имало право на давање;

5. "носилац"

организације и институције надлежне за спровођење правних прописа из члана 2. овог споразума;

6. "осигураник"

лице које је осигурано или је било осигурано према правним прописима из члана 2. овог споразума;

7. "члан породице"

члан породице према правним прописима оне државе уговорнице који се примењују;

8. "пребивалиште" - место сталног боравка;

9. "боравиште" - место привременог боравка;

10. "период осигурања"

период за који су плаћени доприноси, период признат као такав и са њим изједначени периоди;

11. "давање"

давање у натури или новчано давање;

12. "давање у натури"

здравствена заштита, осим новчаних давања;

13. "новчано давање"

пензија и друга новчана давања, укључујући њихове делове из јавних средстава, додатке, усклађивања и повећања.

(2) У овом споразуму остали изрази имају значење које им припада према правним прописима држава уговорница.

Члан 2.

Правни прописи на које се овај споразум односи

(1) Овај споразум се односи на правне прописе:

- у Републици Србији о:

1. здравственом осигурању и здравственој заштити;
2. пензијском и инвалидском осигурању;
3. материнству;
4. осигурању за случај повреде на раду и професионалне болести;
5. осигурању за случај незапослености и
6. дечијем додатку.

- у Словачкој Републици о:

1. здравственом осигурању и здравственој заштити;
2. пензијском осигурању;
3. новчаној накнади за време боловања;
4. осигурању за случај повреде на раду;
5. осигурању за случај незапослености, и
6. дечијем додатку.

(2) Овај споразум се односи на све правне прописе којима се мењају, допуњују, обједињују или замењују правни прописи из става 1. овог члана.

(3) Изузетно од става 2. овог члана овај споразум се односи и на проширење правних прописа једне државе уговорнице на нове категорије корисника или нова давања, изузев ако та држава уговорница не обавести другу државу уговорницу, у року од три месеца од дана ступања на снагу тих правних прописа, да се овај споразум не односи на нове категорије корисника или нова давања.

Члан 3.

Лица на која се овај споразум примењује

Овај споразум се примењује на:

1. лица за која важе или су важили правни прописи једне или обе државе уговорнице, и
2. друга лица која изводе права од лица назначених под тачком 1. овог члана.

Члан 4.

Једнак третман

(1) Приликом примене правних прописа једне државе уговорнице, држављани друге државе уговорнице су изједначени са држављанима прве државе уговорнице.

(2) Став 1. овог члана не односи се на обавезе које произлазе из међународних споразума о социјалном осигурању који су закључени са трећим државама.

(3) Свако лице за које важе или су важили правни прописи једне државе уговорнице, као и друга лица која изводе своја права од тог лица, подлеже обавезама које проистичу из правних прописа друге државе уговорнице и стиче права на давања према тим правним прописима, под истим условима као и њени држављани.

Члан 5.

Трансфер давања

(1) Пензија и друга новчана давања, изузев новчаних давања у случају незапослености, остварена према правним прописима једне државе уговорнице, исплаћују се кориснику са пребивалиштем у другој држави уговорници.

(2) Пензија и друга новчана давања остварена према правним прописима једне државе уговорнице не могу се умањити, изменити, ставити у стање мировања, одузети или запленити због тога што корисник има пребивалиште у другој држави уговорници, уколико овим споразумом није другачије одређено.

(3) Држава уговорница у којој је остварено право на давање исплаћује давања лицима из члана 3. овог споразума са пребивалиштем у трећој држави, под истим условима као и својим држављанима.

(4) У односу на Републику Србију став 1. овог члана не примењује се на разлику између припадајуће пензије и најнижег износа пензије.

Део II

ОДРЕДБЕ О ПРАВНИМ ПРОПИСИМА КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈУ

Члан 6.

Општа одредба

Обавеза осигурања одређује се према правним прописима оне државе уговорнице у којој лице ради, односно обавља самосталну делатност, што важи и у случају када се седиште послодавца налази у другој држави уговорници, ако одредбама чл. 7. и 8. овог споразума није другачије одређено.

Члан 7.

Посебне одредбе

(1) Ако послодавац са седиштем на територији једне државе уговорнице упуту запосленог који подлеже правним прописима те државе уговорнице, на рад на територију друге државе уговорнице, тај запослени, у односу на тај рад, подлеже правним прописима само прве државе уговорнице као да ради на њеној територији. Примена правних прописа прве државе уговорнице може трајати најдуже до 24 месеца.

(2) Ако лице које обавља самосталну делатност подлеже правним прописима једне државе уговорнице и привремено ради за свој рачун на територији друге државе уговорнице или на територијама обе државе уговорнице, то лице, у односу на тај рад, подлеже правним прописима само прве државе уговорнице. Примена правних прописа прве државе уговорнице може трајати најдуже до 24 месеца.

(3) На лица која путују у служби послодавца који се бави ваздушним, друмским, речним или железничким саобраћајем примењују се правни прописи државе уговорнице на чијој територији се налази седиште послодавца.

(4) На посаду морског брода, као и друга лица запослена на морском броду, примењују се правни прописи државе уговорнице под чијом заставом брод плови.

(5) На лица која обављају послове утовара и истовара брода, поправке или надзора брода у луци друге државе уговорнице, примењују се правни прописи државе уговорнице којој лука припада.

(6) На запослене у државним и јавним службама и са њима изједначена лица упућена у другу државу уговорницу, примењују се правни прописи државе уговорнице која их је упутила.

Члан 8.

Дипломатске мисије и конзуларна представништва

(1) На запослене у дипломатским мисијама и конзуларним представништвима, као и на запослене као приватна кућна послуга код чланова ових мисија и представништава, упућене у другу државу уговорницу, примењују се правни прописи државе уговорнице из које су упућени.

(2) На запослене из става 1. овог члана који нису упућени, примењују се правни прописи државе уговорнице на чијој територији су запослени, а дипломатска мисија, односно конзуларно представништво, односно њихови чланови који их запошљавају, дужни су да се придржавају обавеза које важе за послодавца утврђених правним прописима те државе уговорнице.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, запослени који су држављани државе уговорнице чија је дипломатска мисија, односно конзуларно представништво, могу се, у року од три месеца од дана запослења, определити за примену правних прописа те државе уговорнице.

Члан 9.

Изузеци

На заједнички захтев запосленог и његовог послодавца, односно на захтев лица које обавља самосталну делатност, надлежни органи држава уговорница могу договорити изузетке од одредаба чл. 6. и 7. овог споразума у односу на свако лице или категорију лица.

Део III

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Поглавље 1.

Болест и материнство

Члан 10.

Сабирање периода осигурања

Периоди осигурања навршени према правним прописима обе државе уговорнице се, ако је то потребно, сабирају за стицање права на давање и за одређивање трајања тог давања, под условом да се не поклапају.

Члан 11.

Давања у натури за време боравка на територији друге државе уговорнице

(1) Лицу, које испуњава услове за право на давања у натури према правним прописима једне државе уговорнице и чије стање захтева хитно пружање давања у натури, за време његовог боравка на територији друге државе уговорнице, пружају се давања у натури у другој држави уговорници у складу са правним прописима те државе уговорнице на терет надлежног носиоца.

(2) Давање протеза, здравствених помагала и других сличних давања у натури подлеже претходној сагласности надлежног носиоца, осим уколико пружање тих давања није могуће одложити без озбиљног угрожавања живота, односно здравља лица коме се пружају давања.

Члан 12.

Давања у природи за време пребивања на територији друге државе уговорнице

Лицу, које испуњава услове за право на давања у природи према правним прописима једне државе уговорнице и има пребивалиште на територији друге државе уговорнице, користи право на давања у природи на територији друге државе уговорнице у складу са њеним правним прописима, уз претходно одобрење надлежног носиоца и на његов терет.

Члан 13.

Давања у природи за кориснике пензија

(1) Корисник пензије који је остварио пензију према правним прописима обе државе уговорнице, подлеже искључиво правним прописима оне државе уговорнице на чијој територији има пребивалиште. Давања у природи се пружају на терет надлежног носиоца оне државе уговорнице на чијој територији лице има пребивалиште.

(2) Корисник пензије који је остварио пензију према правним прописима једне државе уговорнице и има пребивалиште у другој држави уговорници, има право на давања у природи у држави уговорници у којој има пребивалиште, а на терет надлежног носиоца.

Члан 14.

Давања у природи за упућена лица

(1) Лица из члана 7. ст. 1. и 2. и члана 8. став 1. овог споразума имају право на давања у природи на територији државе уговорнице у коју су упућена према правним прописима те државе, а на терет надлежног носиоца.

(2) Став 1. овог члана односи се и на чланове породице лица која су упућена са територије Републике Србије.

Члан 15.

Накнада трошкова

(1) Надлежни носиоци сnose стварне трошкове за пружена давања, за сваки поједини случај у складу са одредбама чл. 11. до 14. овог споразума, изузев административних трошкова.

(2) Стварне трошкове за давања у природи обрачунава носилац који пружа давања, по истим ценама које примењује за сопствене осигуранике.

(3) Органи за везу држава уговорница могу да договоре и друге начине плаћања трошкова.

Члан 16.

Новчана давања

Новчана давања у случају болести и материнства пружа надлежни носилац према правним прописима које он примењује.

Поглавље 2.

Старост, инвалидност и смрт

Члан 17.

Сабирање периода осигурања

(1) Ако је према правним прописима једне државе уговорнице, стицање, очување или поновно признавање права на давање условљено навршењем периода осигурања, носилац те државе уговорнице узима у обзир, ако је потребно, и период осигурања навршен према правним прописима друге државе уговорнице, као да је навршен према правним прописима које он примењује, под условом да се периоди осигурања не поклапају.

(2) Приликом примене става 1. овог члана, период осигурања који се, према правним прописима једне државе уговорнице рачуна са увећаним трајањем, узима се у обзир у другој држави уговорници у ефективном трајању.

(3) Осигуранику једне од држава уговорница који, и поред примене става 1. овог члана, не испуњава услове за стицање права на давање, носилац узима у обзир и период осигурања навршен у трећој држави са којом обе државе уговорнице имају закључене међународне споразуме о социјалном осигурању.

(4) Ако је према правним прописима једне државе уговорнице, право на одређено давање условљено навршењем периода осигурања у одређеном занимању, односно послу или у занимању за које постоји посебан систем, носилац те државе уговорнице узима у обзир и период осигурања који је, према правним прописима друге државе уговорнице, навршен у истом занимању, односно послу или у одговарајућем систему.

Члан 18.

Период осигурања краћи од 12 месеци

(1) Ако је укупан период осигурања, који се према правним прописима једне државе уговорнице узима у обзир за обрачунавање давања краћи од 12 месеци, не одобрава се право на давање, изузев у случају када према тим правним прописима, постоји право на давање само по основу тог периода осигурања.

(2) Период осигурања краћи од 12 месеци по основу кога не постоји право на давање према правним прописима једне државе уговорнице, узима у обзир носилац друге државе уговорнице за стицање, очување и поновно признавање права на давање, као и одређивање његове висине, као да је тај период осигурања навршен према правним прописима које он примењује.

Члан 19.

Утврђивање давања

Ако према правним прописима једне државе уговорнице постоји право на давање и без примене члана 17. овог споразума, носилац те државе уговорнице утврђује давање искључиво на основу периода осигурања који се узима у обзир према тим правним прописима.

Члан 20.

Обрачун сразмерног дела давања

(1) Ако према правним прописима једне државе уговорнице постоји право на давање само уз примену одредаба члана 17. овог споразума, носилац те државе уговорнице утврђује давање на тај начин што:

1. обрачунава теоријски износ давања, који би припадао да је укупан период осигурања, који се узима у обзир за обрачун давања, навршен према правним прописима које он примењује, а износ давања који не зависи од дужине периода осигурања узима се као теоријски износ;

2. на основу тако обрачунатог теоријског износа, утврђује износ давања сразмеран односу између периода осигурања навршеног искључиво према правним прописима које он примењује и укупног периода осигурања, који се узима у обзир за обрачун давања;

3. у случају када је укупан период осигурања који се узима у обзир применом одредаба члана 17. овог споразума дужи од најдужег периода осигурања према правним прописима које он примењује, утврђује износ давања сразмерно периоду осигурања навршеном према тим правним прописима и периоду осигурања на основу којег се утврђује висина давања у пуном износу.

(2) Ако се износ давања обрачунава на основу зараде, основице осигурања, односно уплаћеног доприноса у одређеном периоду, носилац узима у обзир зараду, основицу осигурања, односно уплаћени допринос искључиво из периода осигурања навршеног према правним прописима које он примењује.

Члан 21.

Посебне одредбе које се односе на Словачку Републику

Право на словачку инвалидску пензију има лице код кога је наступила инвалидност док је било издржавано лице на редовном школовању, односно на редовним постдипломским студијама, а најдуже до навршених 26 година живота и без обзира на дужину периода осигурања, само уколико се ради о лицу које има пребивалиште на територији Словачке Републике.

Члан 22.

Умањење, измена, укидање и обустава исплате пензије

Независно од правних прописа држава уговорница о умањењу, измени, укидању или обустави исплате пензије због стицања права на две или више пензија, коришћење пензије према правним прописима једне државе уговорнице не утиче на право корисника да у другој држави уговорници истовремено користи пензију остварену према правним прописима друге државе уговорнице.

Поглавље 3.

Повреда на раду и професионална болест

Члан 23.

Давања у натури

(1) Лице које по основу повреде на раду или професионалне болести има право на здравствену заштиту према правним прописима једне државе уговорнице, а има пребивалиште или боравиште у другој држави уговорнице, користи ту заштиту на терет надлежног носиоца, од носиоца на чијем подручју има пребивалиште или боравиште, према правним прописима које тај носилац примењује, као да је код њега осигурано.

(2) На накнаду трошкова насталих у складу са ставом 1. овог члана примењују се одредбе члана 15. овог споразума.

Члан 24.

Професионална болест

(1) Ако је одобрење давања за случај професионалне болести, према правним прописима једне државе уговорнице, условљено тиме да је болест први пут лекарски утврђена у тој држави уговорници, сматра се да је тај услов испуњен ако је та болест први пут утврђена у другој држави уговорници.

(2) Ако је одобрење давања за случај професионалне болести, према правним прописима једне државе уговорнице, условљено тиме да је обављање делатности која може да изазове ту болест, трајало одређено време, надлежни носилац те државе уговорнице, ако је потребно, узима у обзир и време обављања такве делатности у складу са правним прописима друге државе уговорнице.

Члан 25.

Новчано давање

(1) Новчано давање за случај повреде на раду или професионалне болести одобрава, према својим правним прописима, носилац оне државе уговорнице у којој је настала повреда на раду, односно последњи пут обављана делатност која може да изазове ту професионалну болест.

(2) Став 1. овог члана не односи се на лица из члана 7. овог споразума.

(3) Ако лице, које је по основу професионалне болести примало или прима новчано давање на терет носиоца једне државе уговорнице, због погоршања болести проузроковане обављањем делатности која, према правним прописима друге државе уговорнице, може да изазове професионалну болест, поднесе захтев за давање носиоцу друге државе уговорнице, носилац прве државе уговорнице и даље сноси трошкове давања, без обзира на погоршање, према својим правним прописима. Носилац друге државе уговорнице одобрава давање у висини разлике између давања које припада након погоршања и давања које би, по основу наступања те болести, припадало према његовим правним прописима.

Поглавље 4.

Незапосленост

Члан 26.

Сабирање периода осигурања

(1) Период осигурања навршен према правним прописима једне државе уговорнице узима се у обзир за остваривање права на новчано давање за случај незапослености према правним прописима друге државе уговорнице, под условом да се периоди осигурања не преклапају и ако је лице било осигурано за случај незапослености пре подношења захтева онолики период колико је то прописано према правним прописима друге државе уговорнице.

(2) Новчано давање за случај незапослености одобрава надлежни носилац према правним прописима које примењује.

Поглавље 5.

Дечији додатак

Члан 27.

Утврђивање давања

(1) Право на дечији додатак има лице према правним прописима оне државе уговорнице на чијој територији има пребивалиште и у случају када дете има пребивалиште на територији друге државе уговорнице.

(2) Ако право на дечији додатак постоји према правним прописима обе државе уговорнице, примењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице у којој дете има пребивалиште.

Део IV

РАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28.

Обавезе органа и организација, правна и административна помоћ

(1) Надлежни органи држава уговорница закључиће административни споразум којим ће утврдити неопходне мере ради ефикаснијег спровођења овог споразума.

(2) Надлежни органи држава уговорница дефинишу административним споразумом органе за везу ради ефикасније примене овог споразума.

(3) Надлежни органи и органи за везу две државе уговорнице обавештаваће се међусобно о свим предузетим мерама за спровођење овог споразума и свим променама њихових правних прописа у вези са применом овог споразума.

(4) У примени овог споразума, носиоци и органи за везу држава уговорница узајамно ће пружати бесплатну помоћ.

(5) Лекарске прегледе који се обављају искључиво због примене правних прописа једне државе уговорнице, а односе се на лица која у другој држави уговорници имају пребивалиште или боравиште, обавиће на захтев надлежног носиоца и на његов терет носилац према пребивалишту или боравишту. Лекарске прегледе који се обављају због примене правних прописа обе државе уговорнице обавља на свој терет носилац према пребивалишту или боравишту тог лица.

Члан 29.

Језик и комуникација

(1) Надлежни органи и носиоци једне државе уговорнице не смеју одбити захтеве и друге поднеске због тога што су написани на службеном језику друге државе уговорнице.

(2) У примени овог споразума, надлежни органи и носиоци држава уговорница могу непосредно међусобно ступати у везу, као и са заинтересованим лицима или њиховим пуномоћницима, када је то потребно, без обзира на њихово пребивалиште.

Члан 30.

Заштита личних података

(1) Лични подаци које једна држава уговорница достави, у складу са овим споразумом, другој држави уговорници, користе се искључиво у циљу спровођења овог споразума.

(2) Лични подаци из става 1. овог члана добијени од једне државе уговорнице користе се према прописима о заштити личних података државе уговорнице која је те податке примила.

Члан 31.

Ослобађање од такси и од овера

(1) Уколико је правним прописима једне државе уговорнице утврђено да је било који документ, који се подноси надлежном органу или носиоцу те државе уговорнице, у целини или делимично ослобођен од такси или накнада укључујући конзуларне и административне таксе, то ће се ослобађање односити и на истоветне документе који се подносе надлежном органу или носиоцу друге државе уговорнице приликом спровођења овог споразума.

(2) Сваки званичан документ који је неопходан за примену овог споразума изузима се од овере од стране дипломатских или конзуларних органа.

(3) Копије докумената чију веродостојност потврђује носилац једне државе уговорнице, носилац друге државе уговорнице сматраће веродостојним без даљег оверавања.

Члан 32.

Подношење захтева и правних лекова

(1) Захтеви, изјаве или правна средства која су у примени овог споразума или правних прописа једне државе уговорнице поднета надлежном органу или носиоцу те државе уговорнице, сматрају се захтевима, изјавама или правним средствима поднетим надлежном органу, носиоцу или некој другој надлежној служби друге државе уговорнице.

(2) Захтев за давање, поднет према правним прописима једне државе уговорнице, сматра се истовремено и захтевом за одговарајуће давање према правним прописима друге државе уговорнице, ако подносилац захтева:

1. то изричито захтева;

2. поднесе доказе о навршеном периоду осигурања према правним прописима друге државе уговорнице.

(3) Захтеви, изјаве или правна средства, која применом правних прописа једне државе уговорнице треба поднети надлежном органу или носиоцу те државе уговорнице, могу се, у истом року, поднети одговарајућем надлежном органу, или носиоцу друге државе уговорнице.

(4) У случајевима из ст. 1, 2. и 3. овог члана надлежни орган или носилац прослеђује захтеве, изјаве или правна средства, без одлагања, надлежном органу или носиоцу друге државе уговорнице, непосредно или посредством органа за везу.

Члан 33.

Исплата давања

(1) Носилац надлежан за пружање давања према овом споразуму извршава своју обавезу, са ослобађајућим дејством, исплатом новчаних давања корисницима у својој националној валути.

(2) Носилац једне државе уговорнице исплаћује давања у складу са овим споразумом, кориснику који има пребивалиште на територији друге државе уговорнице, у конвертибилној валути.

(3) У случају да једна држава уговорница уведе девизне контроле или друге мере које воде ограничавању исплата, накнада или финансијских средстава лицима које се налазе ван ове државе уговорнице, ова држава уговорница, без одлагања, предузима одговарајуће мере за омогућавање преноса средстава која би требало да буду исплаћена у складу са овим споразумом.

Члан 34.

Потраживање преплаћених износа давања у новцу

(1) Носилац једне државе уговорнице, који је исплатио давање у износу већем од оног који кориснику припада, може од носиоца друге државе уговорнице затражити да од заосталих износа давања које треба да исплати кориснику, задржи преплаћени износ.

(2) Преплаћени износ из става 1. овог члана директно се исплаћује носиоцу који је затражио његово задржавање.

Члан 35.

Извршни поступак

На основу извршних одлука и пресуда надлежних органа и судова једне државе уговорнице спроводи се извршење у другој држави уговорници. Извршни поступак се спроводи према правним прописима који се примењују за одговарајуће исправе или одлуке државе уговорнице у којој треба да се спроведе извршење. Одлуке и пресуде морају садржати потврду о њиховој извршности.

Члан 36.

Решавање спорних питања

Надлежни органи држава уговорница решавају, у мери у којој је то могуће, сва спорна питања која произлазе из тумачења или примене овог споразума, у складу са његовим духом и основним принципима.

Део V

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37.

Прелазне одредбе

(1) Овај споразум не даје основ за право на давање за период пре његовог ступања на снагу.

(2) Изузетно од става 1. овог члана код одлучивања о праву на давања у складу са овим споразумом, узимају се у обзир и периоди осигурања навршени пре ступања на снагу овог споразума, као и друге чињенице које су од утицаја на право на давања, а које су настале пре овог датума.

(3) Одлуке о праву на давања донете пре ступања на снагу овог споразума не утичу на права која су утврђена на основу овог споразума.

(4) Приликом примене члана 7. овог споразума, за лица упућена у другу државу уговорницу пре ступања на снагу овог споразума, као почетак изузећа из члана 7. овог споразума сматра се дан ступања на снагу овог споразума.

Члан 38.

Ступање на снагу

(1) Овај споразум подлеже потврђивању у складу са правним прописима држава уговорница.

(2) Овај споразум ступа на снагу првог дана трећег месеца по истеку месеца у коме су се државе уговорнице међусобно писмено обавестиле да су испуњене њихове уставне и законске процедуре потребне за ступање на снагу овог споразума.

(3) Ступањем на снагу овог споразума, у односима између Републике Србије и Словачке Републике престаје да важи Конвенција о социјалном осигурању између Федеративне Народне Републике Југославије и Чехословачке Републике потписана у Београду, 22. маја 1957. године и Конвенција о сарадњи на пољу социјалне политике између Федеративне Народне Републике Југославије и Чехословачке Републике потписана у Београду, 22. маја 1957. године. Права стечена на основу наведених конвенција остају и даље на снази. На захтеве поднете до дана ступања на снагу овог споразума, примењују се одредбе наведених конвенција.

Члан 39.

Трајање и отказивање

(1) Овај споразум се закључује на неодређено време. Свака држава уговорница га може, у текућој календарској години, у писменој форми, дипломатским путем, отказати с последњим даном те године, при чему отказни рок не може бити краћи од шест месеци пре истека године.

(2) У случају отказивања овог споразума његове одредбе се и даље примењују на стечена права, као и на захтеве за остваривање права поднете до дана његовог отказивања.

У потврду овога, доле потписани су, прописно овлашћени, потписали овај споразум.

Сачињено у Братислави, дана 2. марта 2012. године, у два оригинала, на српском језику и словачком језику, при чему су оба текста подједнако аутентична.

за Републику Србију
Расим Љајић, с.р.
министар рада и социјалне
политике

за Словачку Републику
Јозеф Михал, с.р.
заменик премијера и
министар рада,
социјалних питања и
породице

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори".